

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Cehovska 1

Poslovni broj: P-50/2025-44

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Varaždinu, po sucu toga suda Meliti Poljanec, u pravnoj stvari tužitelja PERAN-GRAD d.o.o., Zagreb, V. Proveni put 7, OIB: 24858746904, zastupanog po punomoćniku Vinku Adžiću, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika COSTRUZIONI CAPPELLARI S.R.L., Castel Goffredo (MN) Via Raffaello Sanzio, 2 INT 1., Italija, OIB: 27117232900, Podružnica Zagreb, Rapska ulica 46B, zastupanog po punomoćniku Hrvoju Hermanu, odvjetniku iz Zagreba, radi isplate, nakon održane glavne rasprave zaključene dana 02. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnika parničnih stranaka, na ročištu za objavu presude dana 15. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

- I. Nalaže se tuženiku COSTRUZIONI CAPPELLARI S.R.L., Castel Goffredo (MN) Via Raffaello Sanzio, 2 INT 1., Italija, OIB: 27117232900, Podružnica Zagreb, Rapska ulica 46B, da tužitelju PERAN-GRAD d.o.o., Zagreb, V. Proveni put 7, OIB: 24858746904, isplati iznos od 18.674,93 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim i to:
 - na iznos od 2.856,69 EUR od dana 14. prosinca 2021. do isplate,
 - na iznos od 13.274,94 EUR od dana 14. veljače 2022. do isplate,
 - na iznos od 1.304,00 EUR od dana 12. veljače 2022. do isplate,
 - na iznos od 1.239,30 EUR od dana 13. ožujka 2022. do isplate,po stopi određenoj prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 5 postotnih poena, a od 01. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska

središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za pet postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

- II. Odbija se kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva tužitelja koji se odnosi na isplatu zakonskih zateznih kamata na dosuđene glavnične iznose i to:
 - na iznos od 13.274,94 EUR tekuću od dana 14. prosinca 2021. do 13. veljače 2022.
 - na iznos od 1.304,00 EUR tekuću od dana 14. prosinca 2021. do 11. veljače 2022.,
 - na iznos od 1.239,30 EUR tekuću od dana 14. prosinca 2021. do 12. ožujka 2022.
- III. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 5.381,75 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 15. srpnja 2026. kao dana donošenja presude pa do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.
- IV. Preostali dio tužiteljeva zahtjeva za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu od 1.250,00 eura, zatraženom naknadom troškova ovršnog postupka, kao i zatraženim zakonskim zateznim kamata na parnične troškove u razdoblju od 12. ožujka 2022. do 14. srpnja 2026., se odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je protiv tuženika podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave javnom bilježniku Stjepanu Trstenjaku iz Varaždina, koji je, ocjenjivši da se radi o zahtjevu u kojem on ne može postupati u smislu odredbe čl. 281. st. 6. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/2012., 25/2013., 93/2014., 55/2016., 73/2017., 131/2020., 114/2022. – dalje: OZ) s obzirom na to da se radi o stranoj pravnoj osobi, predmet dostavio na daljnji postupak Općinskom sudu u Varaždinu radi eventualnog izdavanja platnog naloga. Općinski sud u Varaždinu se Rješenjem broj PI-81/2022-2 od 20. listopada 2022. oglasio stvarno nenadležnim za postupanje u ovom predmetu s obzirom da se radi o

postupku između dviju pravnih osoba, te predmet dostavio na daljnje rješavanje stvarno i mjesno nadležnom Trgovačkom sudu u Varaždinu. Nakon što je tužitelj, na traženje ovog suda, pravilno označio tvrtku tuženika (Rješenje broj PI-2/2023-3 od 19. studenog 2024.), sud je donio Rješenje PI-2/2023-8 od 04. travnja 2025. kojim, zbog visine tužbenog zahtjeva, nije prihvatio tužiteljev prijedlog za izdavanje platnog naloga već je riješio da će se postupak dalje nastaviti po tužbi. Ujedno je pozvao tužitelja dopuniti tužbu navođenjem činjenica na kojima temelji svoj zahtjev, dokazima za te činjenice te pravilnim postavljanjem tužbenog zahtjeva s obzirom da se sada radi o parničnom postupku po tužbi.

2. Tužitelj je u tužbi (podnesak od 10. travnja 2025.) obrazložio da su stranke bile u odnosu poslovne suradnje, te je tužitelj obavljao za potrebe tuženika različite građevinske radove. Tužiteljevo se potraživanje iznosa od 18.674,93 eura odnosi na četiri neplaćena računa za izvršene armirnobetonske i tesarske radove te iznajmljivanje građevinske opreme na gradilištu HEP-a i Toplane u Zagrebu u razdoblju od prosinca 2021. do ožujka 2022. Napomenuo je kako je tuženik i sam platio značajni dio izvršenih usluga te da su knjigovodstva stranaka usklađivala svoja konta a tuženik nikada nije prigovorio izdanim računima niti osporio obim fakturiranih poslova. Svoj konačni tužbeni zahtjev postavio je podneskom od 19. studenog 2025. nakon provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja, zatraživši od tuženika isplatu iznosa od 18.674,93 eura sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 14. prosinca 2021. pa do isplate, te naknadu parničnih troškova sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 12. ožujka 2022. pa do isplate.
3. Tuženik je u svom odgovoru na tužbu u cijelosti osporio tužbeni zahtjev, kako po osnovi tako i po visini. Naveo je da tužiteljeva dokumentacija (fakture i konto kartica) ne dokazuje da su fakturirani radovi i usluge uopće izvršeni, te da se radi o jednostranoj dokumentaciji tužitelja iz koje se ne mogu donositi zaključci o osnovanosti potraživanja. Međutim, nakon što je tužitelj u spis dostavio dodatnu dokumentaciju – fakture i dokaznice, tuženik je djelomično promijenio svoje navode te učinio nespornim da su neki radovi na koje se odnosi tužiteljevo potraživanje, doista izvedeni, a radi se o radovima na koje se odnose dokaznice od 10., 11. prosinca 2021. koje su ovjerene pečatom tuženika i potpisom dva njegova predstavnika te je potvrdio da su ovi radovi stvarno naručeni i izvedeni te ih je tuženik uredno platio tužitelju temeljem fakture 11/1/1. U pogledu ostalih faktura ustvrdio je da je potraživanje tužitelja ničim dokazano i neosnovano. Stoga je predložio odbijanje tužbenog zahtjeva u cijelosti i naknadu parničnih troškova.
4. Punomoćnik tužitelja na pripremnom je ročištu od 23. rujna 2025. predložio provođenje financijsko-knjigovodstvenog vještačenja radi utvrđivanja stanja duga te pribavljanje financijske dokumentacije od tuženika koja se odnosi na sporne račune. Punomoćnik tuženika usprotivio se dokaznom prijedlogu tužitelja, navodeći da je prijedlog za dostavu dokumentacije neodređen, nakon

čega ga je tužitelj precizirao. Sa svoje strane nije iznio niti jedan vlastiti dokazni prijedlog. Sud je zaključio prethodni postupak i odredio financijsko-knjigovodstveno vještačenje, a za vještaka je imenovan stalni sudski vještak mr. sc. Nataša Cikač iz Varaždina. Ujedno je po dokaznom prijedlogu tužitelja, obvezao tuženika dostaviti svoju financijsku dokumentaciju koja se odnosi na sporne račune, iz koje bi bilo vidljivo je li tuženik zaprimio te račune, je li ih osporavao ako ih je zaprimio, je li koristio odbitak PDV-a kao pretporeza i je li ijedan od tih računa makar dijelom plaćen.

5. Tuženik međutim nije dostavio ništa od spomenute zatražene financijske dokumentacije.
6. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u izvod otvorenih stavki tužitelja na dan 29. ožujka 2022. (list 7, 20 spisa), predmetne račune tužitelja (listovi 22-25, 40-43 spisa), Ponudu broj 2 od 22. prosinca 2021. (list 45 spisa), dokaznice (listovi 47-64 spisa), tužiteljeve kartice partnera (listovi 68-71 spisa), podatke Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb od 26. svibnja 2026. (list 117 spisa), izveo je dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po vještaku Nataši Cikač u čiji je Nalaz i mišljenje od 30. listopada 2025. izvršio uvid (listovi 85-86 spisa) i dopunski saslušao vještakinju na ročištu od 30. ožujka 2026., te je saslušao zakonskog zastupnika tužitelja u svrhu dokazivanja. Zakonski zastupnik tuženika nije saslušan jer iako uredno pozvan nije pristupio na ročište na kojem se imao izvesti taj dokaz pri čemu je naveo da nema neposrednih saznanja o okolnostima vezanim uz predmetno potraživanje.
7. Poslovni odnos stranaka po svojoj naravi predstavlja ugovor o djelu u smislu članka 590. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 155/2023. – dalje: ZOO), kojim se izvođač (tužitelj) obvezuje obaviti određeni posao, a naručitelj (tuženik) se obvezuje platiti mu naknadu. Naknada po ugovoru o djelu dopijeva po obavljenom poslu, a naručitelju nije dopušteno uskratiti plaćanje bez osnovanog razloga – posebice ne kada je djelo prihvatio bez prigovora i kada je po istoj poslovnoj suradnji djelomično već platio (čl. 613. ZOO-a). Tužitelj koji zahtijeva isplatu naknade po ugovoru o djelu mora dokazati da je djelo izvršeno, dok tuženik koji tvrdi da djelo nije izvršeno time pobija tužiteljevu tvrdnju.
8. Prema općem pravilu parničnog postupka koje proizlazi iz čl. 219. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/1991., 91/1992., 58/1993., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 84/2008., 96/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022. i 155/2023. – dalje: ZPP) svaka stranka snosi teret dokazivanja činjenica na kojima temelji svoj zahtjev ili prigovor. Odredba čl. 221.b st. 1. ZPP-a propisuje da će se smatrati da tražbina postoji (osim ako

tuženik ne dokaže protivno) ako tužitelj dokaže da je tuženik za tražbinu koju je tužitelj utužio koristio pravo na odbitak pretporeza.

9. Vještakinja mr. sc. Nataša Cikač utvrdila je, uvidom u kartice partnera tužitelja za 2021. – 2023. godinu, da postoje četiri računa za koje nisu evidentirane uplate u cijelosti i to:
- račun broj 11/1/1 od 13. prosinca 2021. na iznos od 14.198,69 eura koji je djelomično podmiren u iznosu od 11.342,00 eura, a preostao je dug od 2.856,69 eura, te nepodmireni računi:
 - račun broj 2/1/1 od 08. veljače 2022. na iznos od 13.274,94 eura,
 - račun broj 5/1/1 od 11. veljače 2022. na iznos od 1.304,00 eura,
 - račun broj 9/1/1 od 07. ožujka 2022. na iznos od 1.239,29 eura,
- odnosno ukupno je preostalo po navedenim računima nepodmireno 18.674,93 eura.

Vještakinja je zaključila da u dokumentaciji koja prileži spisu nema pisane korespondencije između stranaka kojom bi se mogla utvrditi neosnovanost izdanih računa te da su predmetna potraživanja dospjela i neplaćena.

10. Uvidom u predmetne račune sud je utvrdio da sadržajno odgovaraju nalazu i mišljenju vještakinje radi čega je nalaz kao stručan i objektivan prihvatio.
11. Porezna uprava Republike Hrvatske, Područni ured Zagreb, dostavila je podatke o knjiženju ulaznih računa za poreznog obveznika COSTRUZIONI CAPPELLARI S.R.L. — Podružnica Zagreb (OIB: 27117232900) iz kojih proizlazi da je tuženik za račune broj 5/1/1 od 11. veljače 2022. i broj 9/1/1 od 07. ožujka 2022. koristio pravo na odbitak pretporeza, čime je ispunjen preduvjet za primjenu zakonske presumpcije iz čl. 221.b st. 1. ZPP-a, te se smatra da tražbina koja proizlazi iz tih računa postoji. Pritom se napominje da tuženik nije predložio niti jedan dokaz koji bi tu presumpciju oborio.

Za račun broj 11/1/1 od 13. prosinca 2021. po kojem je tuženik, dobrovoljno platio iznos od 11.342,00 eura, a osporava preostali dio od 2.856,69 eura, isti nije koristio pravo na odbitak pretporeza, a također nije to pravo koristio niti za račun broj 2/1/1 od 08. veljače 2022.

12. Činjenica da je tuženik za dva od četiri sporna računa koristio pravo na odbitak pretporeza, dakle sam je od Porezne uprave zatražio i ostvario poreznu povlasticu na temelju tih računa, kao i da je po računu 11/1/1 dobrovoljno podmicao dio iznosa, potvrđuje da je tuženik te račune primio i prihvatio kao valjane poslovne isprave. Navedeno je u izravnoj suprotnosti s tvrdnjom tuženika iz odgovora na tužbu da usluge po spornim računima nisu bile izvršene. Naime, tko koristi pravo odbitka pretporeza po računu ili izvrši dobrovoljno plaćanje, taj zapravo potvrđuje primitak i prihvrat usluge koja je tim računom obračunata. Isticanje tuženika tijekom postupka da usluge nisu bile izvršene, a istodobno korištenje odbitka pretporeza po tim istim računima,

ukazuje na neistinitost njegovih tvrdnji i predstavlja ponašanje koje nije u skladu s načelom savjesnosti i poštenja propisano odredbom čl. 4. ZOO-a.

13. Za preostala dva računa (11/1/1 i 2/1/1) koji nisu knjiženi, sud ocjenjuje da izostanak knjiženja sam po sebi ne isključuje osnovanost tražbine, budući da je tuženik propustio dostaviti ikakvu vlastitu financijsku dokumentaciju o predmetnim poslovima na kojima se temelje ti računi, usprkos procesnoj mogućnosti da to učini. U odsutnosti dokumentacije kojom bi tuženik dokazao svoje tvrdnje da ne postoji predmetno potraživanje tužitelja, te uz utvrđenu poslovnu suradnju stranaka u kojoj je tuženik dio jednog računa (75.430,95 kn) dobrovoljno platio, a za dva koristio pravo na odbitak pretporeza, sud ne nalazi osnovu za zaključak da predmetni radovi i usluge nisu bili pruženi.
14. Suprotno, naime, proizlazi iz neposredno uvjerljivog i okolnosnog iskaza zakonskog zastupnika tužitelja, Ive Ćosića, koji je saslušan kao stranka u svrhu dokazivanja na glavnoj raspravi od 18. svibnja 2026., iskazao je da je između stranaka postojao usmeni poslovni dogovor o izvođenju armirnobetonskih i tesarskih radova te iznajmljivanju građevinske opreme (oplata) na gradilištu HEP-a i Toplane u Zagrebu u razdoblju od srpnja 2021. do 2022. Dogovor je postignut s koordinatoricom tuženika, Marijom Herman, od koje je kasnije nakon što su prvobitna redovna plaćanja po ispostavljenim računima osporila odnosno izostala, saznao da tuženik duguje isplate i ostalim izvođačima te mu savjetovala da svoje potraživanje namiri sudskim putem. Iskazao je da su radovi kontinuirano izvođeni i predavani tuženiku te da su računi bili kontinuirano dostavljani. Tuženik je bez ikakvih prigovora na kvalitetu ili opseg radova platio ukupno 75.430,95 kn od ukupno fakturiranih 141.182,23 kn. Preostali dio fakturiranih iznosa ostao je neplaćen, bez prigovora tuženika na narudžbu ili izvođenje radova.
15. Sud je iskaz Ive Ćosića prihvatio kao vjerodostojan s obzirom da ga potkrepljuju drugi izvedeni objektivni dokazi – nalaz vještakinje Nataše Cikač i podaci Porezne uprave o korištenju prava na odbitak pretporeza na dva utužena računa (račun 9/1/1 i račun 5/1/1), te djelomično plaćanje po trećem računu za koji nije korišteno pravo na odbitak pretporeza (račun 11/1/1), sadržaj kartica partnera za 2021. do 2023., kraj činjenice da tuženik sa svoje strane nije dostavio nikakvu pisanu dokumentaciju koja bi ukazivala na suprotno.
16. U pogledu prigovora punomoćnika tuženika na iskaz zakonskog zastupnika tužitelja da je zadnja dokaznica koju je tužitelj dostavio u spis datirana s 10. prosinca 2021., a sva utužena dokumentacija odnosi se na kasnija razdoblja za koja u spisu nema dokaza o izvršenim radovima, navodi se da sud ovaj prigovor ocjenjuje neosnovanim s obzirom na činjenicu da je tuženik i za račune nastale nakon 10. prosinca 2021. koristio pravo na odbitak pretporeza, a sudu je propustio dostaviti ikakvu vlastitu financijsku dokumentaciju kojom bi dokazao svoje tvrdnje da radovi nisu bili izvršeni, iako mu je sud na pripremom

ročištu ostavio rok za dostavu – nije dostavio gradilišne knjige, narudžbenice, pisane prigovore.

17. Naprotiv, činjenica djelomičnog plaćanja bez ijednog pisanog prigovora na kvalitetu, opseg ili osnovu radova potkrjepljuje tvrdnje tužitelja da poslovni odnos i isporuka radova zapravo nisu sporni. Tuženik koji bi bio uvjeren da radovi nisu bili izvršeni, a kako je to naveo u svom odgovoru na tužbu, ne bi platio od ukupno fakturiranih 141.182,23 kn dio od 75.430,95 kn, što predstavlja 53,5 % ukupno fakturiranog iznosa.
18. Slijedom navedenog, tužitelj je dokazao osnovanost i visinu utuženih računa. Za račune broj 5/1/1 od 11. veljače 2022. i broj 9/1/1 od 07. ožujka 2022. Porezna uprava je potvrdila da je tuženik za navedene tražbine koristio pravo na odbitak pretporeza, pa se primjenom zakonske presumpcije iz čl. 221.b st. 1. ZPP-a smatra da tražbina postoji jer tuženik nije predložio ni jedan dokaz koji bi tu presumpciju oborio. Za račun broj 11/1/1 od 13. prosinca 2021. tuženik je po tom računu dobrovoljno platio iznos od 11.342,00 eura, a preostali dio od 2.856,69 eura osporava bez da svoje osporavanje ičim dokumentira. Djelomičnim plaćanjem tuženik je faktično priznao osnovanost tog računa u plaćenom dijelu, a prigovor da radovi po tom računu nisu bili izvršeni nije u skladu s vlastitim ponašanjem tuženika i ne može se prihvatiti. Za račun broj 2/1/1 od 08. veljače 2022. tužbeni zahtjev je dokazan iskazom zakonskog zastupnika tužitelja, Ive Ćosića, nalazom vještakinje Nataše Cikač i ukupnim kontekstom kontinuirane poslovne suradnje. Tuženik nije predložio ni jedan dokaz koji bi pobio tužiteljevu tvrdnju o izvršenim radovima, niti je dostavio vlastitu financijsku dokumentaciju kako je to bio zatražen na pripremnom ročištu. U takvim okolnostima uz prihvaćanje iskaza zakonskog zastupnika tužitelja i uz izostanak ikakvog dokaza tuženika u prilog svog osporavanja tužbenog zahtjeva, sud zaključuje da je tužbeni i zahtjev osnovan i po ovom računu.
19. Stoga je tuženika temeljem čl. 590. ZOO-a obvezao na plaćanje naknade po predmetnim računima kako je to navedeno u izreci.
20. Zakonske zatezne kamate na utužene račune temeljem čl. 29. st. 1. ZOO-a po stopi određenoj čl. 29. st. 2. ZOO-a, teku od dana zakašnjenja s plaćanjem tih računa pa do isplate. Radi se o prvom danu nakon dospjeća tih računa, a koji je naveden u samim računima. Iz predmetnih računa proizlazi da je račun broj 11/1/1 dospio 13. prosinca 2021., pa zatezne kamate na isti teku od 14. prosinca 2021., račun 2/1/1 dospio je 13. veljače 2022., pa zatezne kamate na isti teku od 14. veljače 2022., račun broj 5/1/1 dospio je 11. veljače 2022., pa zatezne kamate na isti teku od 12. veljače 2022., a račun broj 9/1/1 dospio je 12. ožujka 2022., pa zakonske zatezne kamate na isti teku od 13. ožujka 2022.

21. Stoga je valjalo odlučiti kao u izreci pod točkom I., a tužitelja odbiti s preostalim dijelom zahtjeva za isplatom zakonskih zateznih kamata za koje je isti kao početak tijeka odredio datum 14. prosinca 2021., kao pod točkom II. izreke.
22. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 5. ZPP-a prema kojoj sud može odlučiti da jedna stranka nadoknadi sve troškove koju je imala protivna stranka ako protivna stranka nije uspjela samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva, a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi. Zbog djelomičnog odbijanja tužiteljeva zahtjeva za isplatom zakonske zatezne kamate koji dio predstavlja neznatni dio tužbenog zahtjeva, tuženiku nisu nastali posebni troškovi, pa je tuženik dužan tužitelju u cijelosti naknaditi troškove izazvane vođenjem ovog postupka. Visina troškova odmjerava se prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12., 103/147., 118/14., 107/15., 37/22. – dalje: OT) sukladno čl. 155. st. 2. ZPP-a, a pri utvrđivanju koji su troškovi bili potrebni za vođenje parnice sud ocjenjuje svrsishodnost svake radnje u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a.
23. Vrijednost predmeta spora iznosi 18.674,93 eura, pa je sud s obzirom na tu vrijednost predmeta spora tužitelju priznao slijedeće troškove:
- sastava podneska od 10. travnja 2025. (Tbr. 7.1. OT – 625,00 eura),
 - zastupanja na ročištu 23. rujna 2025. (Tbr. 9.1. OT – 625,00 eura),
 - sastava podnesaka od 19. studenog 2025. i 17. lipnja 2026. (Tbr. 8.1. OT – za svako po 625,00 eura),
 - zastupanja na ročištima od 30. ožujka 2026., 18. svibnja 2026. te 02. srpnja 2026. (Tbr. 9.1. OT – za svako po 625,00 eura),
- što ukupno iznosi 4.375,00 eura. Ovom iznosu valja pribrojiti i trošak vještačenja u iznosu od 700,00 eura koji je platio tužitelj, te troškove sudske pristojbe na presudu u iznosu od 306,75 eura, pa ukupno troškovi koje je dužan tužitelju naknaditi tuženik iznose 5.381,75 eura.
24. Na dosuđene parnične troškove teku temeljem čl. 151. st. 3. ZPP-a zakonske zatezne kamate od dana donošenja ove presude pa do isplate, slijedom čega je sud odbio dio zatraženog zahtjeva za isplatu zakonskih zateznih kamata na dosuđene parnične troškove u razdoblju od 12. ožujka 2022. do 14. srpnja 2026., kao neosnovan.
25. Sud, temeljem čl. 155. st. 1. ZPP-a nije priznao zatražene troškove sastava podneska od 09. prosinca 2024. za koji je iz spisa razvidno da je podnesen isključivo po nalogu suda radi pravilnog označavanja tuženika – radilo se, dakle, o ispravci na poziv suda koja je koristila i bila potrebna samo tužitelj. Nisu mu priznati niti troškovi sastava podneska od 24. travnja 2025. za koji je iz spisa vidljivo da je taj podnesak sadržavao dopunu navoda koji su se ticali osnovne tužbe i tužbenog zahtjeva, a koje je tužitelj mogao i morao iznijeti već u tužbi.

26. Stoga je tužitelja valjalo odbiti za iznos s osnove sastava tih podnesaka u ukupno zatraženoj visini od 1.250,00 eura zajedno sa zatraženim kamatama na isti.
27. Ovdje se napominje da tužitelju nisu dosuđeni niti paušalno zatraženi troškovi ovršnog postupka koje niti je označio, niti specificirao, niti naveo koji iznos s te osnove traži.

U Varaždinu 15. srpnja 2026.

Sudac

Melita Poljanec

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o tom ročištu. Ako stranka nije uredno obaviještena o tom ročištu, može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi pisano putem ovoga suda Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske.

DNA:

1. Tužitelju, po punomoćniku Vinku Adžiću, odvjetniku iz Zagreba
2. Tuženiku, po punomoćniku Hrvoju Hermanu, odvjetniku iz Zagreba

Broj zapisa: **9-3088a-ca98c**

Kontrolni broj: **031a3-5aed5-0ceaa**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MELITA POLJANEC, L=VARAŽDIN, O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.